

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Aila-Leena Matthies
Päätösseurat 5.7.2020

Isonkyrön herättäjäjuhlat 2012 ovat elämässäni kaikkien herättäjäjuhlien äiti, huippujuttu. Oletettavasti ainoat mahdolliset herättäjäjuhlat yhdessä neljän sukupolven kanssa. Juhlat olivat äitini viimeiset ja lastenlasteni ensimmäiset. Lisäksi mukana molemmat ulkomailla asuvat aikuiset tyttäreni. Ainutlaatuista armoa siis! Pitkältä tuntuvalta menomatkalla ahtaassa autossa viihdytimme lapsia kertaamalla, keitä kaikkia sukulaisia juhlilla pian nähtäisiin. Juhlakentän penkeille, suvun pariin sitten asetuttuamme, emme huomanneetkaan, että 4-vuotiaamme oli jatkanut juhlakansan kättelemistä jo monen penkkirivin päähän. Hän oletti, että nämä kaikki täällä ovat sukulaisiamme. Lapsen avoin mieli ei vielä asettanut yhteisölle rajoja, joita me aikuiset riensimme oitis opettamaan.

Haluan jakaa myös toisen muiston — ja se on etäjuhlakokemuksesta. Isostakyröstä lähtien äitimme aloitti Haapajärven herättäjäjuhlien odotuksen ja tapaamisten sopimisen. Mutta niistä tulikin hänelle etäjuhlat. Körttiradiosta, kuten te nyt, me hänen lapsensa kuuntelimme juhlia vuorotellen äitimme saattohoidossa Sievissä. Päätösseurojen aikana 7 vuotta sitten oli minun vuoroni, kun äidin hengitys oli jo katkeilevaa. Sain yhtyä Vihantolan Jussin johdattelemaan juhlien polvirukoukseen palvelutalon lattialle äitini vuodetta vasten. Aikaisin seuraavana aamuna äiti lähti keskuudestamme. Minusta tuntui, että hän samalla yhdisti meidät jonnekin tuonpuoleiseen yltävään, sukupolvien rukousten ketjuun. Tuon pyhän hetken muistoksi osallistunkin näihin etäpäätösseurojen nauhoitukseen äitini körttipuvussa.

Enkä malta nyt olla jakamatta, että tuota ketjua korostaa se, että meille on tänä aamuna annettu kuopuksemme perheeseen Tukholmaan esikoispoika. Näistäkin etäpäätösseuroista jää muisto.

Koronakevät on syventänyt yhteisöön kuulumisen merkitystä. Ja sen ikävää! On kuin elämän ja yhteiskunnankin kantava lattialankku, että on porukoita, joissa ihmiset ovat henkisesti kotona, olemassa. Edes whatsapp-rinkinä. Mutta tiedämme kipeästi, että kaikilla ei ole näin, ja että myös oma yhteisömme on haurastuva. Huolestuneena kyselemme, mikä ylipäänsä on uskontojen, kristinuskon, oman liikkeemme näkymä eteenpäin.

Kristinuskon ydin on raottunut minulle tänä keväänä vähän uudesta kulmasta Jaana Hallamaan pääsiäisviikon YLEn aamuhartauksien kautta. Kiirastorstaina hän tulkitsi, kuinka Jeesuksen epäoikeudenmukainen ja julma kuolemantuomio tuli mahdolliseksi, koska nimenomaan uskonto ja

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

valta liittoutuivat yhteen. Molemmat halusivat hiljentää häiritsijän palauttaukseen normaalitilan. Näin tapahtuu yhä uudestaan lähellä ja kaukana, kun uskonnosta tulee vallankäytön väline.

Kuten aatteilla yleensäkin, uskonnoilla on taipumus muuttua herätysliikkeestä valtarakenteiden tukipilariksi. Samalla kun ne tuovat monta maallista siunauksellista vaikutusta yhteiskuntaan, niiden alkuperäinen näky tahtoo nuhraantua ja muuttua yleiskunnollisuuden korostamiseksi. Siitä voi seurata käsitys, että Kristuksen seuraamisen pitäisi näkyä mallikkaana, normaalin jatkumista ylläpitävänä elämänä. Ja ylipäänsä onnistumisena. Tästä ei olekaan enää pitkä matka Pilatusten palatsin portaikkojen väkijoukkoon.

Jeesuksen maanpäällisen elämän loppuvaiheet eivät ennusta kovin luotettavaa seuraajajoukkoa. Palmusunnuntain kuninkaantekijöiden toiveikas juhlakulkue hajoaa tuomiota huutavaksi vihaliikkeeksi ja yhteisen aterian liitosta eri suuntiin säntäileviksi pettureiksi ja pelkureiksi. Me Juudakset, Pietarit, Martat ja Mariat mukana.

Hallamaa kiteyttääkin, että entäpä jos kristinuskon ydin ei olekaan siinä, onnistuvatko oppilaat kulkemaan mestarin perässä, vaan siinä, että Mestari kulkee ihmisen tien, seuraa meitä. Hän ei käy ylvääseen sankarikuolemaan vain lunastaakseen etäisen taivaspaikan kunnollisen kilvoituksen suorittaneille. Jumalan tuleminen ihmiseksi on sitä, että Kristus liittyy ihmisen seuraan, myös omaa aikaamme sopivasti yllättäen. Hän vaatii saada tavata lapset. Hän etsiytyy joutilaiden nuorten miesten seuraan ja herättää elämän mielekkyyden toivon. Hän pysäyttää Martan katkeroituvan ylikuormittumisen. Ja puhuttelee kaivolla naista, jota ei ole tapana puhutella julkisesti. Ylösnoussut Kristus tulee ja kysyy, mitä itket, nainen. Tai: miehet, oletteko saaneet kalaa, onko teillä syötävää. Hän tekee nuotion, jonka äärellä vainotut, lomautetut, irtisanotut, unelmansa hukanneet oppilaat voivat lämmitellä. Hän liittyy vähäeleisesti seuraan, ja kysyy, mistä te keskustellette. Tunnistamme hänet, kun leipää murretaan kaikille ja kaikkia kätellään.

Epävarmojen näkymien edessä ei ehkä olekaan tarpeen kantaa huolta siitä, säilyvätkö meille tutut rakenteet häiriöiltä, vaan siitä, että ihmistä, luomakuntaa ja myös meitä itseämme katsotaan, kuten Mestarimme katsoi.